

Skottlandsresan 2013

Då var det dags för årets Europaresa. Starten skedde från Strängnäs den 27 april 2013. Denna gång hade vi tänkt oss att åka till England, Wales och Skottland.

Vi hade bestämt att inte överdriva dagsetapperna, så första kvällen landade vi på en rastplats i Värnamo. Lördagskväll, tre hamburgerställen och ”glada” ungdomar gjorde att vi sökte ro på en närbelägen parkering för lastbilar, en s.k. Safe Area för 150 kr utan el. Där blev vi bjudna på kaffe, kunde fylla på vatten och man hade tillgång till både dusch och toalett.

Resan fortsatte nästa dag över Öresundsbron till Farö, där vi övernattade på en ställplats.

Morgonen därpå tog vi färjan Rödbby – Puttgarden och stannade i Engter (Campingplatz Waldwinkel/Reisemobil-Stellplatz) norr om Osnabrück.

I Tyskland hade våren kommit längre än i Sverige, björkarna var gröna.

I Holland övernattade vi i Wijk en Aalburg på en bakgård till ett bageri 3€ (färskt frukostbröd på 1:a maj). Vid tretiden på eftermiddagen ringde alla kyrkklockor för att fira kröningen av kungen och då vi på kvällen tog en promenad i byn var alla hus pyntade med flaggor, vimplar och rosetter, alla orangea. Holländarna är stolta över sitt kungahus. Björkarna var fullt utslagna och magnoliorna hade nästan blommat över. Kvällen avslutades med ett besök på en kinesrestaurang.

Första maj tillbringade vi på motorvägar till Calais. Där tillbringade vi natten tillsammans med ett 40-tal husbilar med utsikt över Kanalen. Natten blev allt annat än lugn. Hundar skällde, bilar tutade, båtar kom och gick och folk stod utanför vår bil och pratade högt. Vi vaknade i alla fall i tid för att hinna med tåget under kanalen till England. Det gick snabbt och smärtfritt och efter 35 minuter var vi på torra land. I England finns det gott om smala vägar och höga häckar. En bro med bredden 6’6” (vår bil är 7’6”) hindrade vår framfart så vi fick välja en annan camping. Vi övernattade i Bexhill på en camping (Bexhill on Sea) som nästa dag skulle bli fullbelagd. Det var nå’n slags helgdag så många skulle ut och campa.

Fredagen den 3 maj åkte vi västerut på lite större vägar men tog oss i alla fall ner till strandpromenaden i Brighton. Vädret var vackert så folk låg på stranden och solade, men vi såg ingen som badade. Vi passerade Portsmouth och Southampton för att till slut stanna på Stonehenge Park Camping. Det var en liten mysig camping där det var samling för veteranmotorcyklar. Gamla gubbar, ett stort öltält men ingen hålligång.

Nästa dag åkte vi för att beskåda Stonehenge. Man vet inte riktigt säkert vad för betydelse dessa stenar har, men att det gick åt mycket folk för att transportera dit och resa dem, det är säkert. Vi besökte sedan Avebury, där det också finns många stora stenar uppresta men kanske inte så spektakulärt som i Stonehenge. På kvällen återvände vi till ölgubbarna på campingen.

På söndagen fortsatte vi västerut mot Torqay och Paignton. Där var det motorcykelns dag, fast denna gång med lite yngre förare. Det fanns ingen möjlighet att stanna, alla parkeringar var överfulla, så vi fortsatte till en familjecamping (Cheston Caravan Park) strax utanför South Brent. Måndagen, som var Bank Holiday, låg vi utanför husbilen och solade hela dagen.

På tisdagen åkte vi mot Lands End. Vägen dit var väldigt kuperad och landskapet bestod av stora gräsytor som var vitprickiga av betande får. På Lands End beundrade vi den vilda naturen med branta klippor som havet piskade. Eftersom det blåste kraftigt återvände vi snabbt till husbilen och satte kurs mot Cornish Farm utanför Taunton.

På onsdagen besökte vi Cheddar, en by som är känd för sin ost. Byn ligger i ena änden av en lång ravin med grottor, där man förr lagrade osten i jämn och fuktig miljö. I dag är platsen lite av en turistfälla. Efter en te-lunch satte vi kursen mot Wales och en camping (Pont Kemys C. & C. Park) i närheten av Kemeys Commander, ett namn som ju går att uttala. Då är det värre med ”Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlllantysiliogogoch”, som är namnet på en ort i norra Wales. Vi hoppades att man skulle prata engelska med oss.

Kristhimmelfärdsdagen fortsatte vi norrut genom Wales. Vi passerade Llandrindod Wells, Llanddewi Ystradenny och Llanbadarn-fynydd (det blev ju vissa problem att läsa kartan) för att till kvällen hamna på en kombinerad golfbana och camping (Plassey Golf Camping) strax söder om Wrecksham. Där åt vi oxkind med potatismos och rotsaker på golfrestaurangen. Landskapet i Wales bestod av en massa kullar. Inte så höga som i sydvästra England och beteshagarna med får var mycket mindre. Man fick intrycket att i södra England var det stora gods medan det i Wales var små men välskötta bondgårdar.

Fredagen åkte vi mest motorväg förbi Liverpool och Manchester. Det regnade rejält nästan hela dagen. Målet var en camping (Ullswater Camping) på landet vid sjön Ullswater som ligger i Lake District National Park. Även här var landskapet mycket kuperat. Vi som trodde att England var ganska platt.

På lördagen skulle jag äntligen få se Hadrians Wall. En mur som utgjorde gränsen mellan romarikets nordvästra hörn och skottarna. År 120 gav kejsar Hadrianus order om att bygga en mur tvärsöver landet och flera legioner var stationerade där fram till romarikets fall år 384. Nu var vädret inte det allra bästa och muren var kanske inte så imponerande som jag hade föreställt mig så vi for raskt vidare till Braids Carav Park i Gretna, porten till Skottland. På kvällen gästade vi ett närbeläget hotell och åt skotsk lax med potatisklyftor och avslutade det hela med en symfoni i choklad.

På söndagen vilade vi. Vi tog en promenad in till Gretna centrum, som bestod av en massa hus från förra sekelskiftet, där köpte vi fish and chips som vi tog med hem.

Nästa dag fortsatte vi mot väster och norr utefter Irländska sjön till ett slott som heter Culzean Castle, där vi gick runt och beundrade de olika salarna. Det var från början en gammal borg som i slutet av 1700-talet byggdes om av familjen Kennedy till en elegant herrgård. Jag tror inte att det har någon anknytning till John F Kennedy. Denna etapp var den vackraste på denna resa hittills och den avslutades med hemlagad köttfärssås och en flaska Bourgogne på en fin camping (The Ranch Holliday Park) utanför Maybole.

Efter en blåsig natt fortsatte vi norrut förbi Glasgow och körde längs Loch Lomond. Det är en vacker sjö med blånande berg på andra sidan. Vi som är lite äldre kommer kanske ihåg Inger Berggrens sång om denna sjö. Mitt på sjön svängde vi av mot havet och ön Kintyre, vi hade fått önskemål om att handla i en affär som ligger i Campbeltown. Det blev ju en liten omväg men de höga bergen på ena sidan och det vindpiskade havet på den andra uppvägrade alla mil. Det är svårt att beskriva sceneriet, det måste upplevas. Efter Campbeltown vände vi tillbaks och stannade på Point Sands Holliday Park. Den låg direkt på havsstranden och där kunde vi se solen gå ner i havet.

På onsdagen åkte vi tillbaks till Loch Lomond, som vi följde norrut. Vårt mål var Fort William och vägen dit gick upp bland de snöklädda bergen. Vi stannade vid en camping, Linnhe Lochside Holliday, som låg väster om stan med en underbar utsikt över Loch Eil.

Torsdagens mål var Inverness. Vi körde längs Loch Ness men såg inte röken av något odjur. Denna dagsetapp nådde inte upp till våra förväntningar på skönhet. Där tar Loch Lomond priset. Inverness däremot, var en vacker stad där vi gjorde några inköp av skotska tygprodukter. Vi strosade runt och lyckades till slut få en Afternoon Tea. Natten tillbringades på en centralt belägen camping (Bught Caravan Park).

Nästa dag vände vi söderut och åkte upp bland bergen i Cairngorms nationalpark. Det syntes att vi var högt uppe för snön låg kvar alldeles bredvid vägen och björkarna var knappt utslagna. Vi hamnade i Glenlivet på ett destilleri där vi fick en guidad rundvandring med provsmakning. Dagen avslutades på Ballater Campingpark, som låg centralt i Ballater.

Dagen därpå besökte vi Balmoral, drottningens sommarslott i Skottland. Detta blev en mycket positiv upplevelse. Det började med 1½ pund för parkering en hel dag och inträdet var bara 9 pund per pensionär. För detta skjutsade man oss från parkeringen till slottet, där vi fick låna en audio-guide. Vi följde en upplagd slinga genom hus o trädgårdar som avslutades i själva slottet. Det fanns många personliga bilder och videos, så intrycket av drottningen och familjen blev inte så stelt som man är van med från tv. Vi avslutade besöket på slottscafeet där jag åt Haggish men Maritta fegade ur och tog en hamburgare. Det var glädjande att en sån

”turistfälla” inte försökte skinna en på pengar.

Resan fortsatte sedan till en campingplats utanför Edinburgh (Mortonhall C&C Park) där det hade kommit mycket regn som fortsatte även på kvällen.

Söndagen ägnade vi åt Edinburgh. Vi tog bussen in till centrum på förmiddagen. Där inne strosade vi runt i en massa affärer, tittade in i kyrkor, drack kaffe, gick upp till slottet, besökte fler affärer, drack kaffe igen och tog bussen hem. Det blev en dag med mycket motion för Edinburgh är en mycket kuperad stad.

Dagen därpå följde vi stora A1 till Scotch Corner där det blev storstädning i husbilen. Campingen, som var den sämsta på den här resan, dög i alla fall som övernattningsställe.

På tisdagen började vi med att besöka ett närbeläget Lidl för att proviantera. Lidl har stora fina affärer i Europa, och finns dessutom utsatta i vår GPS. När vi fått det vi behövde fortsatte vi mot York.

Vikingarna kom hit år 866 men romarna byggde en stad här redan år 71. Staden har 18 medeltida kyrkor, där den största är York Minster som påbörjades 1220. Dessutom finns en gammal stadsmur som är 3 miles (4,8 km) lång. Vi promenerade runt i staden och tittade på alla gamla hus och när vi kom tillbaks hade vi fått p-böter. Det var tydligen förbjudet att parkera husbilar i stan, vilket vi inte hade nå'n aning om. Nåväl, böter fick vi fast vi hade betalat p-avgiften och inte hade stått för länge. Kvällen avslutades på en närbelägen camping i Naburn (Naburn Lock).

Nästa dag besökte vi Sherwoodskogen. Det blev en besvikelse, Robin Hood var inte hemma. Dagen fortsatte desto bättre, damen på campingen i Naburn utanför York kontaktade oss och sa att hon hade ”snackat bort” parkeringsböterna. Polisen hade erkänt att det inte stod något om förbud för husbilar på den gatan.

Vårt mål för dagen var att besöka en f.d. arbetskamrat med fru som flyttat tillbaks till England och bosatt sig i Silverstone, alldeles intill motorbanan. Hos dom blev vi väl mottagna, och fick en rundtur i trakten i deras eleganta Jaguar. Vi passerade bl. a. Prinsessan Dianas föräldrahem där hon ligger begravnen. Det såg ut som ett slott. När vi efter rundturen kom hem, gick tre av oss på byns pub medan frun i huset fixade middagen. Natten tillbringades på deras uppfart.

På torsdagen åkte vi till Oxford. Vi testade tre olika parkeringar (Park and Ride, där man parkerar och tar bussen till centrum) men alla hade en höjdbegränsning på 2,10, så vi kom inte in. Samma sak hände i Windsor, där körde vi genom stan och passerade alldeles utanför slottet. Kvällen tillbringades på en restaurang i Alfriston där vi också hade hittat en enkel camping som ingen ville ta betalt för.

Nästa dag besökte vi vingårdar. Jo, det finns faktiskt sådana i England. På Carr Taylors vingård fick vi inte tag på vitt vin för skörden hade misslyckats förra året, men deras Sparkling kunde faktiskt jämföras med Champagne enligt vårt tycke.

Då hade vi bättre lycka vid nästa ställe, The Chapel Down Winery, där vi köpte både vitt och rött vin. Dessutom sålde dom öl som tillverkades speciellt för deras räkning. Kvällen slutade på en hästgård (Camping Coldblow Farm). Vägarna dit var så smala att möte var omöjligt, det var knappt så vi kom fram själva. Som tur var fick vi det enda mötet vid en vägkorsning.

Tillbaks igen på samma vägar fast den här gången i solsken och endast några få möten. Det var ju lördag morgon. När vi nådde lite bättre vägar satte vi kurs på Canterbury. Där åt vi lunch och gick runt några timmar. Det är en vacker stad, speciellt katedralen, som vi har besökt vid ett tidigare tillfälle. Därefter var det dags att närma sig Dover. Vi skulle med båten till Dunkirk måndagen den 27 maj på morgonen. Vi hittade en trevlig camping (Camping Hawthorn Farm) alldeles utanför Dover.

Söndagen tillbringade vi i lugn och ro på campingen för att samla krafter inför hemresan. Den gick i samma spår som ner och vi räknade med att vara hemma på kvällen fredagen den 31 maj efter 35 dagar och 778 mil.

Maritta o Håkan (Medl nr 134)
DHE 219

Campingpriser i £ inkl el

Farö	--
Campingplatz Waldwinkel	7,00*
Wijk en Aalborg	3,00*
Calais	--
Bexhill on Sea	19,00
Stonehenge Park	19,00
Cheston Caravan Park	18,00
Cornish Farm Taunton	16,00
Pont Kemys C. & C. Park	17,00
Plassey Golf Camping	20,00
Ullswater Camping	17,50
Braids Carav Park, Gretna	17,00
The Range Holliday Park	15,00
Point Sands	18,00
Linnhe Camp, Fort William	18,35
Bught Carav. Park, Inverness	20,00
Ballater Campingpark	19,00
Mortonhall C&C Park	23,50
Scotch Corner	18,00
Naburn Lock Camping	17,00
Alfriston Camping	?
Camping Coldblow Farm	16,00
Camping Hawthorn Farm	21,00

* Pris i €